

Avstrijsko uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Dunaj, 31. decembra. Uradno se danes razglaša:

Vzhodno bojišče. Premirje. Italijansko bojišče. Po ljuti pripravi artiljerije in minskih metalcev napadla je večeraj popoldne francoska infanterija naše postojanke na Montu Tomba. Po težkem boju posrečilo se je nasprotniku, vdreti na nekaterih mestih v naše jarke. Protikoraki so v toku. Na ostalih frontnih oddelkih mnogokrat živahno artiljerijsko delovanje.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Berlin, 31. decembra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. Pod močnim ognjenim varstvom sunili so angleški oddelki severno od železnice Boesinghe-Staden naprej. Naša posadka jih je vrgla nazaj in je napravila nekaj vjetih. Pri Buelaere povišal je sovražnik čez dan svoj artiljerijski ogenj. Ljuti minski boji pri Hulluchu in Lensu. Južno od Graincourta bil je en sovražni sunek v bližinskem boju zavrnjen. S skrbno pripravljenim napadom so se naše naskočne čete polastile južno od Marcoinga spredajšnjih angleških jarkov. Naši batajloni naskočili so severno od La Vaquerie dele angleške postojanke. V večkratnih izgubopolnih protisunkih zamogel je sovražnik deloma izgubljeno ozemlje nazaj pridobiti. Vjeli smo 10 oficirjev in 365 mož. — Armada nemškega prestolonaslednika. Na zapadnem obrežju Maase na obeh straneh od Ornesa povišano artiljerijsko delovanje. — Armada vojvode Albrechta. V poizvedovalnih bojih na visočinah Maase se je nekaj Francozov vjelo. Na zapadnem bregu Maase bil je ogenj povišan.

Makedonska fronta. Živahno artiljerijsko delovanje med Vardarjem in jezerom Doiran.

Italijanska fronta. Ljuti artiljerijski in minski boji trajali so čez dan na hrbtu Tomba. Popoldne napadla je francoska infanterija in vdrla v dele Tomba-postojanke.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Novoletni pozdrav nemškega cesarja.

K.-B. Berlin, 19. decembra. Wolffova pisarna objavlja sledeče armadno in mornariško povelje na nemško armado in mornarico. „Leto težkih, pomembnih bojev prišlo je do konca. Ogromne bitke, ki so trajale od spomladi pa do jeseni na belgijski in francoski zemlji, odločile so se v prid va-

šega slavepolnega orožja. Na vzhodu prinesel je napadalni duh naše armade z mogočnimi udarci velike uspehe. Zdaj počiva tam orožje. Krasne zmage uničile so v par dneh leta dolgo napadalno oboroženje Italijanov. V skupnem delovanju z armado je moja mornarica nanovo pri hrabrih podjetjih svoje zmožnosti dokazala. Nepretrgano izvršujejo podmorski čolni svoje težko, učinkujoče delo. S ponosom in občudovanjem gledamo na junško skupino naših obrambenih čet. Tako je nemški narod v orožju povsod na suhem in v vodi ogromno delo izvršil. Ali še upajo naši sovražniki, s pomočjo novih zaveznikov vas premagati in potem za vedno v težkem delu priborjeno svetovno stališče Nemčije razbiti. Posrečilo se jim ne bode. V zaupanju na našo pravično stvar in na našo moč gledamo s trdnim prepričanjem in z jekleno voljo na leto 1918. Zato naprej z Bogom k novim činom in novim zmagam!

Veliki glavni stan, dne 31. decembra 1917. Viljem I. R.

Vojna na morju.

Novi uspehi podmorskih čolnov.

W.-B. Berlin, 26. decembra. V Srednjem morju so naši podmorski čolni zopet veliko število parnikov in jadernic napadli ter uničili. Prostorna vsebina potopljenih ladij znaša najmanje 38.000 bruto-register-ton.

V zatvornem okolju okrog Anglije se je zopet 21.000 bruto-register-ton potopilo. V Hoofdenu, v Kanalu in v Irskem morju so naši podmorski čolni 4 parnike in angleško ribiško ladjo „Forward“ uničili. Eden potopljenih parnikov bil je iz z malimi križarkami, razruševalci in oboroženimi ribiški parniki močno zavarovanega, torej bržkone posebno vrednega spremstva sestreljen. Med ostalimi uničenimi parniki nahajala sta se angleška naložena parnika „Euphorbia“ in „Rydal Holl“.

Šef admiralnega štaba mornarice.

18.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 27. decembra. Na severnem bojišču so naši podmorski čolni zopet 18.000 bruto-register-ton potopili.

Šef admiralnega štaba mornarice.

18.500 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 29. decembra. V spretno in hrabro izvršenih napadih posrečilo se je enemu nših podmorskih čolnov v Irskem morju tekem 5 dni 18.500 bruto-register-ton uničiti. Vse ladje so bile veliki parniki.

Šef admiralnega štaba mornarice.

30.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 29. decembra. Naši podmorski čolni so v Srednjem morju zopet 9, skoraj samo oboroženih parnikov s skupno 30.000 bruto-register-tonami potopili.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Trije angleški vojni parniki uničeni.

K.-B. London, 22. decembra (Reuter.) Admiraliteta naznanja! V noči od 22. na 23. t. m. so na holandskem obrežju pri megle nemu vremenu trije angleški razruševalci na mine pršli ali pa so bili torpedirani. Pri temu je prišlo 13 oficirjev in 100 mož ob življenju.

Šef admiralnega štaba mornarice.

25.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 31. decembra. Novi uspehi v Bisay, angleškem Kanalu in Irskem morju: 25.000 bruto-register-ton.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Feldmaršal Eichhorn.

Uradno se poroča, da je bil generalni oberst v. Eichhorn vsled svojih zaslug kot vrhovni poveljnik 10. armade in za uresnič-

Generalob. von Eichhorn.

nje mirovnihi pogajanja na vzhodni fronti imenovan za generalfeldmaršala. Ob tej priliki prinašamo njegovo sliko.

Pogajanja za mir.

V zadnji številki že smo poročali o začetku mirovnihi pogajanja med nami in našimi zavezniki na eni ter Rusijo na drugi strani. Od uradne strani so došla glede teh pogajanja sledeča poročila:

Predlogi ruskih zastopnikov.

Ruski delegati so izjavili, da izhajajo od jasno izrečene želje narodov Rusije, da dose-

Kar je Kudlich obljubil, je tudi pošteno storil. Že 24. julija je spisal svoj predlog, ki je bil pri tretji seji državnega zbora 26. julija prečitan in od njega tako prepričevalno utemeljen, da so na vprašanje predsednikovo, kdo hoče ta predlog podpirati, brezizjemno vsi poslanci vstali. Predlog se je glasil:

Visoki državni zbor naj izjavi, da poneha odvisnim podložništvu z vsemi iz njega izvirojočimi pravicami in dolžnostmi s pridržkom določb o odškodnini“.

Dasiravno je pretele temu predlogu še marsikatera nevarnost, — bilo je dovolj nasprotnikov — vendar je 31. avgusta 1848 po mogočnih govorniških bitkah zadonela osvobodna beseda: „Dedinsko podložništvo, tlaka in vsakorajna odvisnost kmeta napram gosposki je ponehala.“

Kmet je bil prost zadnjih spor — njegov osvoboditelj je Hans Kudlich!

Ob smrti njegova največjih dobrotnikov kmetskega stanu naj se tega moza spominja z hvaležnostjo tudi slovenski kmet ter si naj zapomni ime moža, ki ga je rešil sramotnih spor, ga naredil enakoveljavnega drugim stanovom in največ pripomogel za kmetski napredek, kateremu je dal predpogoj svobodnega razvoja! Naj živi na veke med nami spomin velikega dobrotnika kmetskega stanu!

(„Gosp. glasnik“) Po Francu Witzany, Grottenhof.

Hans Kudlich † — osvoboditelj kmetov.

Iz Amerike je došla vest, da je v Hobokenu pri Novem Yorku dr. Hans Kudlich v 94. letu svoje starosti preminul. Ko bi bili drugačni časi, izkazalo bi avstrijsko kmetovalstvo svojemu osvoboditelju javno slednjo čast. V teh časih velikih dogodkov se pa vendar spodobi, da se spominjamo moža, ki je tudi v burni dobi spočel veliko idejo. Malo njegovih sovrstnikov z osodnega dne 13. marca 1848 in prve zbornice se živi. Daleč od svoje domovine, katero mu je kruta usoda priskutila, zatisnil je Kudlich svoje trudne oči. Zvest je bil kmetskemu stanu, zvesto je bilo tudi avstrijsko kmetovalstvo svojemu prvemu voditelju.

Kot bajke se čitajo orisi o položaju našega kmetovalstva pred letom 1848. „Tlaka in desetina“ sta besedi, ki sta jih s srdom in z gnevom izgovarjala dedec in babica, besede, ki še vnucom vzbujajo mučna čustva. Da se naš kmet v sedajni vojni tako odlikuje in sicer na fronti in v zaledju, je to v prvi vrsti storil, ker je svoboden kot človek, svoboden kot državljan.

Komaj verjetno se nam zdi, da je bilo kedaj drugače. Toda kmet je bil podložnik, tlačan; imel je le

dolžnosti, njegov gospod le pravice. Njiva, ki jo je s težavo obdeloval, pičli pridelek, živina slaba koča, v kateri je bival, vse to ni bilo kmetovo ampak plemičevo.

Marija Terezija je osnovala krožne urade in je kmetov položaj nekoliko zboljšala. Toda še le Jožef II. je prišel zlu do korenin. Izrazil je znanementite besede: „Nesmisel je verjeti, da je gosposka imela zemljo, predno je bilo podložnikov.“ Z zakonom z dne 1. novembra 1781 je odpravil robstvo. Kmet je dobil od svojega najblazjega kneza zopet človeško pravice. Tlako delati in desetino dajati je pa moral kmet še tudi po smrti cesarja Jožefa. Ni bilo upanje, da bi se bilo kaj zboljšalo.

Na mah je pa bila razbita trhla država stanov. Marčni dnevi leta 1848 so zahtevali svoje žrtve in junija meseca tistega leta so se vršile volitve za prvi državni zbor.

Šlezki kmetje so poslali Kudliča, kmetskega sina iz Lobensteina, ki je bil tam 25. oktobra 1823 rojen in je študiral na Dunaju pravoslovje. Dne 13. marca 1848 je stal na dunajskih nasepih in je krvavel za svobodo.

Pri zborovanju volilnih mož je rekel 24-letni Kudlich: „Kaj se obotavljate? Ali je tisočletno robstvo omrtvilo vaše mišljenje in vaše roke? Kri je tekla, tudi dobra, blaga kmetska kri. Pojdite si po svoje človeške pravice, pridobite si pravice do svobodnega posestva!“

žejo čim prej splošen, pravičen in za vse enako sprejemljiv mir. Sklicevali so se na sklepe vsruskega kongresa delavskih in vojaških poslancev. Ti sklepi so bili že prej objavljeni, ter se glase:

1. Nemške čete zapuste Rusijo, Poljsko, Litevske in letske provincije dobe avtonomijo.

2. Turška Armenija dobi avtonomijo.

3. Alzaško-lotarinsko vprašanje se reši potom ljudskega glasovanja pod pogojem polne svobode glasovanja.

4. Obnovitev Belgije in odškodnina za izgube iz mednarodnega fonda. Srbija dobi dohod do Jadranskega morja, Bosna in Hercegovina dobita avtonomijo.

6. Preporne pokrajine na Balkanu dobe popolno avtonomijo do ljudskega glasovanja.

7. Romunija se obnovi v istih mejah, kakršna je bila ter obljubi, da bo dala Dobruži avtonomijo. Obenem svečano obljubi, da bo pripomogla do veljave členu 3. berlinske pogodbe o enakopravnosti Židov.

8. Avtonomija za italijanske province do ljudskega glasovanja.

9. Nemčiji se vrnejo vse kolonije.

10. Obnovitev Perzije in Grške.

11. Nevtalizacija vseh morskih ožin, ki vodijo v notranja morja, ter Sueskega in Panamskega prekopa, svoboda trgovske plovbe in odprava pravice zaplenitve in torpediranja trgovskih ladij.

12. Vsi v vojni se nahajajoči se odpovedo kontribucijam in odškodninam kakršnekoli oblike. Vse kontribucije, naložene med vojno, je vrniti.

13. Vsaka dežela je neodvisna glede trgovske politike, vse države pa se zavežejo, da po vojni ne bodo vršile trgovske blokade in da ne bodo sklepale posebnih carinskih pogodb.

14. Mirovni pogoji se postavijo na mirovnem kongresu zastopnikov, izvoljenih od narodnih zastopov. Državni zbori morajo potrditi te pogoje. Diplomati se zavežejo, da ne bodo sklepali tajnih pogodb, ki so proti mednarodnemu pravu, torej neveljavne.

15. Polagoma se izvrši razoroženje na kopnem in na morju ter se nato vpelje sistem milice.

Z ozirom na to je opozorila delegacija, da smatra nadaljevanje vojne samo v svrhu, da se dosežejo aneksije, za zločin in da torej svečano razglašajo svoj sklep, da naj se nemudoma podpišejo pogoji miru, ki naj konča to vojno na podlagi navedenih, brez izjeme za vse narode veljavnih pogojev. Obenem je ruska delegacija predlagala, da naj tvori temelj za mirovna pogajanja teh šest točk:

1. Nobeno nasilno združenje ni dovoljeno za pokrajine, ki so bile med vojno zasedene. Čete, ki imajo te pokrajine zasedene, se morajo v najkrajšem času odpoklicati.

2. Obnovi se politična samostojnost narodov, ki so v tej vojni izgubili svojo samostojnost.

3. Narodnim skupinam, ki pred vojno niso bile politično samostojne, se zagotovi možnost, da odločijo o svoji samostojnosti potom referendumu. Ta referendum se mora izvršiti na tak način, da je zajamčena popolna neodvisnost pri oddaji glasov za vse prebivalstvo onih pokrajin, vstevši izseljence.

4. Z ozirom na pokrajine mešane narodnosti se varujejo pravice manjšin s posebnim

zakonom, ki velja za samostojnost narodne kulture in, če je to praktično izvedljivo, za avtonomno upravo.

5. Nobena bojujoča se država ni zavezana plačati kateri drugi državi takozvanih vojnih stroškov. Če plačane kontribucije je vrniti. Kar se tiče nadomestila izgub privatnih oseb vsled vojne, se poravnajo iz posebnega fonda, v katerega vplačujejo bojujoče se države po proporciji.

6. Kolonijalna vprašanja se odločijo z ozirom na točke 1. do 4. navedenih temeljev.

V popolnitev teh točk je predlagala ruska delegacija pogodbo sklepajočim strankam, da naj označijo vsak način ojačenega boja svobode slabjših narodov s strani močnejših kot nedopustno, naró n. pr. potom gospodarskega bojkota, gospodarske nadvlade ene države nad drugo na podlagi vsiljenih carinskih pogodb, ki omejujejo svobodne trgovine tretjih dežel, potom pomorskih blokad, ki ne zasledujejo neposredno mirovnih ciljev itd.

Avstro-ogrski in z nami zvezani zastopniki so podali na to rusko izjavo sledeči odgovor:

Miroljubni odgovor centralnih držav.

Zastopniki centralnih držav so se zedinili glede odgovora na te ruske predloge ter so podali v plenarni seji dne 26. decembra, ki se je vršila pod predsedstvom grofa Czernina, izjavo, ki odgovarja na zgoraj omenjena izjavljana ruske delegacije. Odgovor se glasi:

Delegacije zaveznških držav izhajajo od jasno izražene volje svojih vlad in narodov, da dosežejo čim prej splošen in pravičen mir. Delegati zaveznikov so v sporazumu z opetovano izraženim stališčem svojih vlad naziranj, da morejo tvoriti navodila ruskega predloga za tak mir podlago, o kateri se da govoriti. Delegacije štirizveze so zadovoljne s takojšnjim mirom brez nasilnih pridobitev ozemlja in brez vojnih odškodnin. Če oboja ruska delegacija nadaljevanje vojne samo v svrhu zavojevanj, se delegacije zaveznikov temu naziranj pridružujejo. Državniki zaveznških vlad so opetovano naglašali v programatičnih izjavah, da zavezniki ne bodo nadaljevali vojne niti za en dan, da dosežejo zavojevanja. Tega stališča so se zavezniki vedno in neomajno držali.

Svečano proglašajo svoj sklep, da hočejo takoj podpisati mir, ki konča to vojno na podlagi navedenih, brez izjeme za vse bojujoče se države enako pravičnih pogojev. Treba pa je izrecno opozoriti na to, da se morajo vse sedaj v vojni se nahajajoče države v primernem roku brez izjeme in brez pridržka zavezati, da se bodo natančno držale pogojev, ki v enaki meri vežejo vse narode, če se naj izpolnijo pogoji ruskih izvajanj. Saj bi ne šlo, da bi se države štirizveze, ki se pogajajo z Rusijo, enostransko vezale na te pogoje, ne da bi imele jamstva, da priznavajo in izvedejo zavezniki Rusije te pogoje pošteno in brez pridržka tudi nasproti štirizvezi.

Toliko v naprej. V ostalem pa je pripomniti k šestim točkam, predlaganim od ruske delegacije kot temelji pogajanj, še to-le:

K točki 1. Nasilna prilastitev pokrajin, ki so bile med vojno zasedene, ni namen zaveznških vlad. Glede čet, ki stoje v sedaj zasedenih pokrajinah, se bodo postavile v

mirovni pogodbi določbe, v kolikor se ne bo že prej dosegel sporazum glede odtegnitve čet na nekaterih točkah.

K točki 2. Zavezniki ne nameravajo enega izmed narodov, ki so v tej vojni izgubili svojo politično samostojnost, te samostojnosti oropati.

K točki 3. Vprašanje državne pripadnosti skupin, ki državno niso samostojne, se po stališču, ki ga zavzemajo centralne države, ne da urediti mednarodno. To vprašanje naj reši v danem slučaju vsaka država s svojimi narodi samostojno ustavnim potom.

K točki 4. Ravnotako tvori po izjavah državnikov centralne zveze varstvo pravic narodnih manjšin bistven del ustavnega samoodločbenega prava narodov. Tudi vlade zaveznikov povsodi uveljavljajo to načelo, čim se pokaže, da je praktično izvedljivo.

K točki 5. Zaveznške države so večkrat povdarjale možnost, da bi se moglo medsebojno odreči ne le povračilo vojnih stroškov, temveč tudi povračilo za vojne poškodbe. Tako bi bilo vsaki vojskujoči se državi povrniti le stroške za njene državljane, ki so prišli v vojno vjetništvo ter za škodo, ki je bila z nasiljem, ki je v nasprotju z mednarodnim pravom, povzročena civilnim državljanom nasprotnika. O ustanovitvi posebnega fonda v te svrhe, ki ga predlaga ruska vlada, bi se moglo razpravljati še le, če se tekom primerne roka tudi ostale vojskujoče se države pridružijo mirovnim pogajanjem.

K točki 6. Izmed štirih zaveznških držav ima kolonije le Nemčija. Nemška delegacija izjavlja v popolnem soglasju z ruskimi predlogi sledeče: Povrnitev kolonijalnega ozemlja, ki je bilo tekom vojne nasilno zasedeno, je bistven del nemških zahtev, katerih pod nobenim pogojem ne moremo opustiti. Ravnotako odgovarja ruska zahteva, da se naj taka, od sovražnika zasedena ozemlja čimprej opustijo nemškim nameram. Z ozirom na značaj nemških kolonijalnih ozemelj je, ne glede na poprej povdarjene načelne pomisleke, izvrševanje prava samoodločbe v oblikah, ki jih predlaga ruska delegacija, za enkrat neizvršljivo. Dejstvo, da so v nemških kolonijah domačini navzlic največjim težočam in navzlic temu, da je imel boj proti mnogokrat močnejšemu nasprotniku le malo izgledov, v sili in smrti zvesto vztrajati pri svojih nemških prijateljih, je dokaz njihovih simpatij in njihove volje, da za vsako ceno ostanejo po svoji resnobni in tehtnosti presega vsako možnost izražanja volje potom glasovanja.

Načela, ki jih je ruska delegacija v zvezi z ravnomer razpravljanimi šestimi točkami predlagala za gospodarski promet, delegacije zaveznških držav brezpogojno odobravajo. Zaveznške države so od nekdanj zahtevale, da se naj izključi vsako gospodarsko nasilstvo in vidijo v obnovitvi urejenega in interesom vseh udeleženi popolnoma odgovarjajočega gospodarskega prometa eden najvažnejših predpogoj za pričetek in izgradbo prijateljskih odnošajev med državami, ki se sedaj nahajajo v vojni.

Naš zunanji minister grof Czernin je potem še izjavil, da smo na tem temelju pripravljene, pričeti pogajanja z vsemi našimi nasprotniki.

Rusija naših pogojev ni sprejela.

Ruski zastopniki so podali daljši odgovor na naše pogoje, v katerem se je konstatiralo napredek v odpravi nasprotij. Obenem je predlagala

10 dnevni odmor v mirovnih pogajanjih

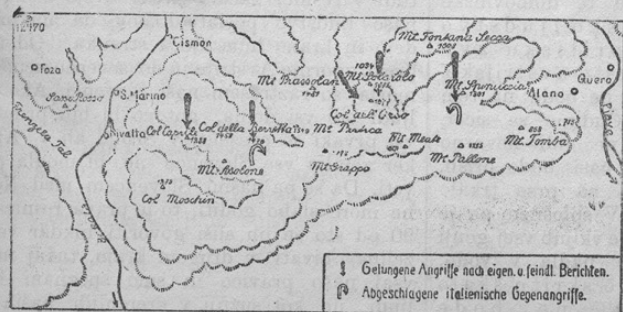
ki je bil tudi sprejet.

Dosedanji sklepi.

K.-B. Dunaj, 28. decembra. V Brestu Litovskem so bila dne 28. decembra dopoldne končana provizorična pogajanja glede onih točk, katere bi bilo treba tudi v slučaju, da se sklene splošen mir, urediti med Rusijo na eni strani in zavezniki na drugi strani. Glede cele vrste tozadevnih vprašanj je prišlo,

Naše zmage ob Piavi.

Prinašamo zanimivi zemljevid naših in nemških uspehov proti Italijanom ob laški reki Piave. Puščica kaže posrečene lastne napade na podlagi lastnih in sovražnih uradnih poročil, druga označba pa ponesrečene sovražne protinapade.

Zu den Erfolgen zwischen Brenta und Piave.

Zahtevajte „Štajerca.“

kakor poroča korespondenčni urad, do sporazuma v temeljnih principih. Poleg političnih vprašanj so prišla na razgovor tudi pravna in gospodarska vprašanja ter je prišlo glede teh vprašanj do sporazumne ureditve, seveda pod pogojem, da obojestranski zastopi te ukrepe urede.

Predvsem je bila dosežena obnovitev vsled vojne prekinjenega pogodbenega stanja. V pravnem, kakor tudi v gospodarskem oziru naj ne nastopa dežela proti deželi slabše, kakor proti katerikoli tretji deželi, ki se ne more sklicevati na pogodbeno pravico.

Postavila so se za vojne stroške in vojne škode pravila, tako posebno glede izpusta in povratka vojnih vjetnikov in civilnih internirancev, glede katerih točk je prišlo do principjalnega sporazuma.

Tudi je prišlo do popolnega soglasja glede takojšnje obnovitve diplomatskih in konzularnih stikov, glede takojšnjega prenehanja gospodarske vojne, o obnovitvi trgovskega prometa ter o ureditvi organizirane izmene blaga.

Glede važnega vprašanja postopanja v pokrajinah, ki so od te ali one države zasedene, je predlagala Rusija, da odpokliče svoje čete iz zasedenih pokrajin Avstro-Ogrske, Turčije in Perzije, dočim naj odpokličejo države štirizveze svoje čete iz Poljske, Kurlandije in drugih pokrajin. Prebivalstvu teh pokrajin naj se da možnost, da se v najkrajšem času popolnoma svobodno izjavi o združitvi s to ali ono državo ali o ustanovitvi samostojne države. Čas, kdaj se odpokličejo čete, kdaj se prične demobilizacija in kako naj poteka, naj uredi posebna vojaška komisija.

Temu nasproti je predlagala Nemčija, da naj se da prvima dvema členoma preliminarne pogodbe taka oblika, da bi se glasila z ozirom na Avstro-Ogrsko tako-le:

Člen I. Avstro-Ogrska in Rusija izjavita, da se konča vojno stanje; oba pogodbo sklepajoča dela sta odločena, da bosta v naprej v medsebojnem miru in prijateljstvu živela. Avstro-Ogrska bi bila pod pogojem priznane popolne medsebojnosti napram svojim zaveznikom pripravljena, opustiti sedanje pozicije in zasedene pokrajine, v kolikor v členu II. ni drugače določeno.

Člen II. Ker je ruska vlada proglasila za vse v zvezi ruske države živeče narode, brez izjeme, pravico samoodločbe, ki gre tako daleč, da se smejo ti narodi celo popolnoma izločiti iz države, vzame na znanje sklepe, v katerih se izraža ljudska volja, da se ustvari popolna državna samostojnost za Poljsko in Litevsko, Kurlandijo in dele Estlandije in Livlandije in da se te dežele izločijo iz ruske državne zveze. Določitev časa za modalitete, ki so po ruskem mnenju potrebne za potrditev že obstoječih izjav o izločitvi potom ljudskega votuma na široki podlagi, pri čemur je izločiti vsak vojaški pritisk, je prepuščena posebni komisiji.

Ruska delegacija je vzela to izjavo na znanje ter izrekla svoje mnenje tako-le: Stojimo na stališču, da je smatrati kot resnični izraz ljudske volje, ki je posledica svobodnega glasovanja v času, ko v onih pokrajinah ni nikakršnih čet; zato predlagamo in obstojamo na tem, da se ta točka bolj jasno in določno formulira. Pač pa smo zadovoljni, da se postavi specialna komisija, ki naj presodi tehnične pogoje za uresničenje takega referenduma in določi rok, do katerega morajo čete zapustiti kraje.

V splošnem se da iz poteka dosedanjih pogajanj z zadoščenjem konstatirati, da se nazirana zastopanih držav glede ureditve najvažnejših vprašanj v mnogih točkah krijejo, v drugih pa so se zblizala tako, da je upravičeno upanje, da bo tudi v teh točkah prišlo do sporazuma.

Politični utrinki.

Dr. Korošec imperator?

Mariborski kaplan in poslanec dr. Korošec si je gotovo v duhu že davno predstavljal,

da bode „jugoslovanska“ država kar čez noč na njegovo povelje uresničena, in da bode on potem vlogo nekakega imperatorja igral. Pa v zadnjem času se širijo drugi glasovi. Ljudstvo samo je popolnoma srečno pod avstrijskim žezlom in si ne želi nobene državno-pravne spremembe. Pa tudi razni drugi krogi, ki so začetkoma precej toplo Koroščeve „jugoslovanske“ sanje podpirali, so si zdaj stvar premislili ter se pričenjajo polagoma od dr. Korošča umikati. Čujemo, da se godijo v tem oziru tudi v Mariboru čudne stvari in je pričakovati od tam kmalu gotova zanimiva presenečenja. Torej — z imperatorstvom Tončeta Korošča za zdaj še ni nič. Ophelia, geh' ins Kloster. . .

Jugoslovanska „deklaracija.“

Majnika meseca so sklenili nekateri srbski, hrvatski in slovenski možakarji, ki večinoma nimajo drugega poklica nego politikovanje, da naj se ustanovi potom združenja Srbov, Slovencev in Hrvatov neka nova „jugoslovanska“ država. Da bi ti drugače jako zviti možakarji ne bili zaprti kakor navadni veleizdajalci, zavili so patrijotično svoje vseslovanske oči in so kričali o „združenju pod žezlom Habsburžanov.“ Na ta olepševalni odstavek seveda živa duša ni verovala. Vsak otrok je vedel, da ima „jugoslovanska“ država ednostavno namen, razdrobiti in razkosati avstrijsko domovino. To dejstvo je že s tem dokazano, da so se v inozemstvo pobegnili panslavistični dezertjerji in veleizdajalci za iste „jugoslovanske“ cilje potegovali. To se godi tudi še dandanes! Naravnost vnebovpijoče je, da se ponatiskuje v slovensko-prvaških listih še danes članke francosko pisanega lista „La Serbie“ („Srbija“), kakor bi bil ta list oficijelno glasilo naših „jugoslovanskih“ politikov. To so stvari, ki ne bi bile v nobeni drugi državi mogoče; potrpežljivost naših oblasti pa jih še danes dopušča. Za vsacega razsodnega politika je jasno kakor beli dan, da je „jugoslovanska deklaracija“ največji poraz naše notranje avstrijske politike. In ravno zaradi te „deklaracije“ imajo naši sovražniki vedno večji pogum, napadati nas ter naše zaveznike in nadaljevati vojno. Iz tega stališča je naravnost zločin, govoriti o „jugoslovanski“ državi, dokler morajo tudi slovenski vojaki svojo kri prelivati za avstrijsko domovino . . . Zakaj pa ti „jugoslovanski“ politiki niso pred vojno svojo sanjarsko državo uresničili? Zakaj so se takrat hlinili za dobre avstrijske patrijote in se mastili iz korita avstrijskih davkov? Oni imajo svoje nazore? . . . Takrat je bil avstrijski patrijotizem za prvake boljši „kšeft“. Zdaj pa so na podlagi „junaških“ činov podlih veleizdajalcev Masaryka, dr. Gregorina in enako vrednih tovarišev menda res mislili, da pride konec Avstrije. In vrgli so patrijotizem čez krov ter hoteli s tem „konce Avstrije“ svoj politični „kšeft“ napraviti. . . Ti značajneži pa so se grozovito zmotili. V postatni zvezi z Nemčijo je ostala Avstrija zmagovita. In slovenski vojaki na fronti, kakor tudi pošteno slovensko ljudstvo v zaledju je obranilo svojo nepremakljivo zvestobo Avstriji kot taki. Kdo glasuje danes za „jugoslovanska deklaracijo“? Par zapeljanih nevednežev, ki se jim hlačice tresejo pred vojaščino in ki mislijo, da jih bode politični pop ali advokat od te domovinske dolžnosti rešil. . . Slovensko ljudstvo pa je vključ vsemu pritisku zvičajnih hujskačev zvesto avstrijsko. In tudi kaplan dr. Korošec ne bode na tem dejstvu ničesar spremenil! Čudimo se sicer, da mariborski knezoškof ne vidi nevarno delovanje tega človeka; ali časi bodo prišli, ko se bode v raznih krogih na prse trkalo in „mea culpa“ mōlilo. . . V splošnem pa je danes že precej jasno, da je vključ vsej gonji „jugoslovanska deklaracija“ padla v vodo. Tudi nad to hinavsko skrito skalo se avstrijska ladja ne bode razbila!

Iz vojne.

Prinašamo zanimivo sliko iz vojne na južnem zapadu. Slika kaže od Italijanov raz-

streljni stolp v Ponte di Piava na Italijanskem.

Zaničevanje Nemcev in slovenski časniki.

Iz vojaških krogov se nam piše: Skoraj zabl se ne da popisati, s kako srditostjo in hinavotvščino napadajo češki in prvaški listi, posebnoli tudi „Straža“ in „Slovenski Gospodar“, nemško ljudstvo, gospodarstvo in kulturo. Vsaki narod ima svoje posebno obnašanje in tako svoj gotovo Nemci pri nas mnogo vidijo, kar jim ni prav in vse potrpijo; zakaj bi pa mi ne morali trpeti! Ampak naši prvaki s svojim egoizmom so si znali v domovini pomagati na ljudske stroške, da jim ni bilo treba svetu iti; zato, ker niso nikjer bili in nič videli, pa s svojim birokratizmom čez druge sodijo. Ako bi taki prvaki možaki imeli večino in moč, bi že bila revolucija in naši domovi zrušeni, naša domovina pa gotovo v tujih rokah, ne v nemških! Jaz kot nevtralen Slovenec naše nemške sosedo nimam za tuje, ce ali pa za hudice! Vsaki se bo še spomnil na lepe stare čase nazaj, ko smo v gostilnah z Nemci vkup sedeli pri mizi in enkrat nemško, enkrat slovensko zapevali. Odkar se je pa naša tako imenovana „inteligenca“ zbučajno dila in „vodit“ začela, pa zahteva od našovini pokorščino, z Nemci pa prepri! Ni čuda, daame si našo ljudstvo vedno bolj odkroži in svojzavpota hodi, ker ljudska pamet in cilj se nost, prakti ne strinja s takim teorijam naših zaaapeljivcev, kateri vedno v imenu ljudstva govililvorijo in pišejo. Sreča je za naše prvake iza ta kratkopametne šoviniste, da naši sosedoprelivNemci se malo brigajo za take neumščine imokrne razumejo naše časnike, drugače bi gotovljudsttudi v resnici začeli čistiti svojo zemljo itega. našo ljudstvo poslali domov, da mu naj daiteljdelo in hrano hujskajoča stranka. Od Celjalezepreko zgornje Avstrije in do severno-nemškegaDokle morja so raztrošeni naši Slovenci. Ako bi narod ljudi bili vsi doma, gotovo bi bili primoranvsi prvaki se preseliti v Srbijo ali v Afriko, ker zemlja vse Slovence ne bi mogla prežveti. Da se pa našim Slovincem med Nemcine more slabo goditi, to je prava resnica, ke90 od sto se jih sliši govoriti: nikdar več nželimo bivati v drugem kraju, tukaj imamvsaj našo pravico in smo spoznani kako ljudi, ne kot sužnji in krepmljih naših „narodnih“ oderuhov ter farjev . . .